

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/75/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7518201233
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7518201233.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členiek senátu JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobkyne: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom v C. D. XXX, zastúpená Advokátskou kanceláriou Peter Dittrich s.r.o., so sídlom v Košiciach, Mudroňova 29, proti žalovaným: 1. C. C., nar. X.XX.XXXX, bytom v E., A. XXXX/X, zastúpenej JUDr. Martinou Gombosovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Floriánska 16, 2. F. C., nar. X.X.XXXX, bytom v Tornali, 1. Mája 1, 3. G. F., nar. XX.X.XXXX, bytom v E., H. XXXX/X, v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalovanej v 1. rade proti rozsudku Okresného súdu Košice – okolie zo dňa 23.5.2022 č.k. 18C/46/2018-321 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo vyhovujúcom výroku I. a vo výroku III. o trovách konania.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v 1. rade v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice – okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“) v poradí druhým rozsudkom výrokom I. určil, že žalobkyňa A. B., I. F., nar. XX.XX.XXXX, r.č.: XXXXXX/XXXX, bytom C. XXX, je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností nachádzajúcich sa v okrese Košice-okolie v obci C., k.ú. C., zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom Košice-okolie, katastrálnym odborom ako byt číslo 3 na J. poschodí bytového domu v obci Haniska zo súpisným číslom domu 116, stojacom na parcele registra „C“ č.775/2, spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu v obci Haniska zo súpisným číslom 116 o veľkosti 61/366. Výrokom II. žalobu voči žalovaným 2/ a 3/ zamietol. Výrokom III. žalobkyni priznal náhradu trov konania voči žalovanej 1/ v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Výrokom IV. žalovanej 2/ náhradu trov konania nepriznal a výrokom V. žalovanému 3/ náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyňa vo vzťahu k žalovaným v 1. až 3. rade domáhala určenia, že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti – bytu č. X nachádzajúcom sa na 2. poschodí bytového domu v obci C. so súp. č. XXX a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach tohto bytového domu, bližšie popísaného vo výroku I. napadnutého rozsudku.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 39, § 52 ods. 1,4. § 53 ods. 10, § 123 a § 879r Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že žaloba je dôvodná vo vzťahu k žalovanej v 1. rade, preto jej vyhovel. Pokiaľ ide o žalovaných v 2. a 3. rade, títo nie sú pasívne vecne legitimovaní, preto žalobu voči nim zamietol.

4. Pri svojom rozhodnutí vychádzal zo zistenia, že žalobkyňa spolu s manželom G. B. ako dlžníci uzavreli dňa 18.9.2013 s pôvodne žalovaným v 4. rade ako veriteľom zmluvu o pôžičke č. 3/02/018/2013, predmetom ktorej bolo poskytnutie sumy 7.000,00 eur, a ktorú mali splácať podľa prílohy č. 1 k zmluve o pôžičke od 18.10.2013 do 18.8.2016, mesačne po 145,83 eur, s poslednou splátkou splatnou dňa 18.9.2016 vo výške 7.145,83 eur. Na zabezpečenie pohľadávky z tejto zmluvy žalobkyňa ako záložca uzavrela so žalovaným v 4. rade ako záložným veriteľom Zmluvu o zriadení záložného práva k predmetnej nehnuteľnosti zo dňa 18.9.2013. Z čl. V. záložnej zmluvy vyplynulo, že v prípade, pokiaľ zabezpečená pohľadávka nebude riadne a včas splnená, záložný veriteľ písomne upozorní záložcu o začatí a spôsobe výkonu záložného práva a z výťažku uspokojí zabezpečovanú pohľadávku. Záložný veriteľ je oprávnený predat' záloh po uplynutí 30 dní od doručenia písomného oznámenia o začatí výkonu záložného práva a to: dražbou podľa zákona o dobrovoľných dražbách č. 527/2002 Z.z., verejnou súťažou, verejným výberovým konaním, priamym predajom kupujúcemu, iným vhodným spôsobom dohodnutým v zmluve alebo exekučnou cestou. Záložný veriteľ je oprávnený zvoliť si spôsob predaja zálohu a kedykoľvek počas výkonu záložného práva je oprávnený zmeniť spôsob jeho výkonu a súčasne je povinný informovať záložcu o zmene tohto spôsobu výkonu záložného práva. Žalovaný v 4. rade listom zo dňa 12.12.2014 oznámil žalobkyni postúpenie pohľadávky zo zmluvy o pôžičke na žalovaného v 3. rade, ktorý sa stal veriteľom pohľadávky. Žalovaný v 4. rade doručil žalobkyni aj celkové vyčíslenie postúpenej pohľadávky zo zmluvy o pôžičke vo výške 14.190,73 eur. Listom zo dňa 15.6.2015 žalovaný v 3. rade oznámil žalobkyni začatie výkonu záložného práva a uviedol, že dlžníci nespĺnili svoju povinnosť vrátiť pôžičku riadne a včas a nakoľko na neho prešli ako veriteľa spolu s pohľadávkou všetky práva a zabezpečenia týkajúce sa tejto pohľadávky a príslušenstva, v súlade s ust. § 151e Občianskeho zákonníka oznámil, že pristupuje k zmene výkonu záložného práva predajom nehnuteľnosti formou priameho predaja kupujúcemu. Z výpisu z LV č. XXXX, kat. úz. C. z 26.5.2016 súdu vyplynulo, že vlastníčkou spornej nehnuteľnosti bola žalobkyňa v podiele 1/1 a z poznámky tohto listu vlastníctva vyplynulo, že pod P 119/2015 bolo uvedené oznámenie o začatí výkonu záložného práva pre navrhovateľa dražby G. F. formou dobrovoľnej dražby pod P 326/2015 oznámenie o dobrovoľnej dražbe pre dražobníka REALITY, AUKCIE, FINANCIIE, s.r.o., pod P 429/2015 oznámenie o začatí výkonu záložného práva predajom nehnuteľnosti a pod P 741/2015 predbežné opatrenie Okresného súdu Košice-okolie sp.zn. 7C/1067/2015 zdržať sa výkonu záložného práva. Žalovaný v 3. rade ako záložný veriteľ kúpnu zmluvou zo dňa 22.9.2015 podľa Dodatku č. 1 k zmluve zo dňa 28.11.2017 previedol spornú nehnuteľnosť na žalovanú v 2. rade. Vklad vlastníckeho práva bol povolený rozhodnutím Okresného úradu Košice-okolie, katastrálneho odboru pod V 4191/2015 dňa 30.11.2017. Z výpisu z LV č. XXXX, kat. úz. C. z 14.12.2017 vyplynulo, že vlastníčkou spornej nehnuteľnosti sa stala žalovaná v 2. rade titulom nadobudnutia V 4191/2015 dňa 30.11.2017 - kúpna zmluva. Podľa výpisu z LV č. XXXX, kat. úz. C. z 27.2.2018 sa vlastníčkou spornej nehnuteľnosti stala žalovaná v 1. rade titulom nadobudnutia V 302/2018 dňa 19.2.2018 - darovacia zmluva.

5. Oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu Košice – okolie sp. zn. 7C/1067/2015 súd prvej inštancie zistil, že rozsudkom zo dňa 21.6.2016 súd vo veci rozhodol tak, že určil, že zmluva o pôžičke č. 3/02/018/2023 uzavretá medzi spoločnosťou InDevel s.r.o. a žalobcami A. B. a G. B. dňa 18.9.2013 je bezúčinná a bez poplatkov. Žalovanou stranou v čase vyhlásenia rozsudku v tomto konaní bol G. F.. Rozsudok súdu prvej inštancie bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/329/2019-167 zo dňa 22.10.2019 a nadobudol právoplatnosť dňa 17.2.2020.

6. Z takto vykonaného dokazovania súd prvej inštancie uzavrel, že pokiaľ žalovaný v 3. rade ako záložný veriteľ zvolil spôsob realizácie záložného práva priamym predajom zálohu a túto nehnuteľnosť kúpnu zmluvou zo dňa 22.3.2015 v spojení s jej dodatkom č. 1 zo dňa 28.11.2017 previedol na žalovanú v 2. rade, takýto spôsob výkonu záložného práva v čase jeho realizácie bol uskutočnený v rozpore so zákonom, a to konkrétne s ust. § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka. Niet totiž pochyb o tom, že pohľadávka zabezpečená záložnou zmluvou vyplývala zo spotrebiteľskej zmluvy. Absolútna neplatnosť tohto právneho úkonu nastala bez ďalšieho priamo zo zákona a na takýto právny úkon sa hľadí ako keby nebol urobený. Absolútne neplatný právny úkon nespôsobuje právne následky a to ani v prípade, že na jeho základe už bolo kladne rozhodnuté o vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

7. V súvislosti s obranou žalovanej v 1. rade, ktorá poukázala na svoju dobrú vieru pri nadobudnutí sporného bytu uviedol, že výsledky vykonaného dokazovania smerujú k záveru, že žalovaná v 1. rade mala vedomosť o skutočnosti, že pri kúpe predmetnej nehnuteľnosti žalovanou v 2. rade nastali komplikácie pri povoľovaní vkladu vlastníckeho práva a tiež, že predmetný byt žalobkyňa dobrovoľne

neuvolnila, keď žalovaným 1. a 2. osobne povedala, že sa cíti byť vlastníčkou predmetného bytu a že ho neopustí. Túto vedomosť mala žalovaná v 1. rade už pred nadobudnutím bytu, čo vyvodil z výpovede žalovanej v 2. rade (jej matky). Podotkol, že žalovaná v 1. rade vo svojej výpovedi, ktorá nasledovala po výpovedi žalovanej v 2. rade, svoju výpoveď účelovo prispôsobila, aby sa javila ako nevedomá problémov žalovanej v 2. rade (jej matky) so sporným bytom, hoci súdu predtým deklarovala, že vzťah medzi ňou a matkou je výborný, každý deň sa stretnú alebo si zavolajú. Preto nehodnoverne vyznela jej výpoveď, pokiaľ tvrdila, že o problémoch s predmetným bytom sa dozvedela až potom, ako žalovaná v 2. rade predmetný byt kúpila. Je nepredstaviteľné, že pri dennom kontakte matky a dcéry, matka dcére nepovedala, že zaplatila za byt kúpnu cenu 25.900,- eur a vklad vlastníckeho práva nebol povolený 2 roky pre prebiehajúce súdne konanie. Dovtedy žila v neistote, či príde o peniaze, alebo o byt. Poukázal na konanie žalovanej v 2. rade, ktorá nekonala so skutočnou vlastníčkou bytu, pred kúpou bytu ho nebola ani obhliadnuť a nevedela jej, že je obývaný, ale aj konanie žalovanej v 1. rade, ktorá nemala záujem o informácie o byte, hoci mal byť na ňu prevedený, čo sa podľa názoru súdu vymyká bežnému postupu pri kúpe nehnuteľnosti tak vysokej hodnoty. Prekvapujúco vyznelo aj tvrdenie žalovaného v 3. rade, že žalovaná v 2. rade mu doposiaľ nezaplatila kúpnu cenu, hoci obe žalované tvrdili, že kúpna cena uhradená bola v hotovosti.

8. Nakoľko kúpnu zmluvu zo dňa 22.9.2015 uzavretú medzi žalovanou v 2. rade ako kupujúcou a žalovaným v 3. rade ako predávajúcim vyhodnotil ako absolútne neplatný právny úkon, uzavrel, že žalovaná v 2. rade sa nestala vlastníčkou sporného bytu a preto ani nemohla previesť vlastníctvo k tomuto bytu darovacou zmluvou na žalovanú v 1. rade. Žalovaná v 1. rade pritom nemohla byť objektívne ani subjektívne v dobrej viere, že sa stala vlastníčkou sporného bytu, hoci v čase prevodu nebola na príslušnom LV zapísaná žiadna poznámka súvisiaca so súdnym konaním.

9. V tej súvislosti poukázal na závery rozhodnutia veľkého senátu obchodnoprávneho kolégia najvyššieho súdu zo dňa 27.4.2021 sp. zn. 1VObd/2/2020, z ktorého vyplynul názor, že na základe absolútne neplatného právneho úkonu nie je možné nadobudnúť vlastnícke právo, a to ani v prípade, že na jeho podklade bol uskutočnený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

10. Na základe týchto úvah rozhodol, že vlastnícke právo k predmetnému bytu zostalo zachované žalobkyňi a preto žalobe žalobkyne vo vzťahu k žalovanej v 1. rade vyhovel.

11. Žalobu voči žalovaným 2/, 3/ zamietol z dôvodu nedostatku ich pasívnej vecnej legitímácie.

12. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1, 2 C.s.p. v spojení s § 257 C.s.p. Vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovanou v 1. rade priznal úspešnej žalobkyňi náhradu trov konania v celom rozsahu.

13. Vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovanými v 2. a 3. rade, žalovaným 2/, 3/ náhradu trov konania nepriznal, aj keď boli v konaní úspešní, nakoľko im trovy konania nevznikli a ani ich neuplatnili. Uviedol, že nevzhladol dôvody pre aplikáciu ust. § 257 C.s.p. na daný prípad.

14. Proti tomuto rozsudku, a to proti jeho vyhovujúcemu výroku I. a výroku o trovách konania III. v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná v 1. rade a odvolaciemu súdu navrhla, aby rozsudok v napadnutých výrokoch zmenil a žalobu zamietol. O trovách konania navrhla rozhodnúť tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. V dôvodoch odvolania uviedla, že predmetnú nehnuteľnosť nadobudla od žalovanej v 2. rade – svojej matky na základe darovacej zmluvy, ktorá ju nadobudla na základe kúpnej zmluvy. Nesúhlasí s názorom súdu, že nemohla byť dobromyseľná o tom, že jej matke patrilo vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti. Občiansky zákonník nedefinuje pojem dobromyseľnosť. V čase nadobudnutia predmetného bytu žalovanou v 2. rade, na príslušnom LV bolo zapísané záložné právo v prospech žalovaného v 3. rade, od ktorého nehnuteľnosť nadobudla, pričom v kúpnej zmluve bolo uvedené, že ide o výkon záložného práva z dôvodu neuhradenej pohľadávky žalobkyne. O ustanovení, ktorým zákon vylučuje priamy predaj nemala vedomosť, preto nemôže byť v tomto smere nedobromyseľnou. Skutočnosť, že žalobkyňa v byte bývala za situácie, keď priamym predajom sa uskutočnil výkon záložného práva, nebola nijak neobvyklou. Ani dĺžka konania pred príslušným katastrálnym úradom nemohla založiť nedobromyseľnosť žalovaných 1/,2/. Príslušný kataster následne vklad povolil, preto žalovaná z toho usúdila, že zmluva má všetky náležitosti a žalovaná v 2. rade je oprávnená s nehnuteľnosťou nakladať. Žalované nemali pochybnosti o dôveryhodnosti žalovaného v 3. rade, ktorý prekvapujúco uviedol, že žalovaná v 2. rade mu kúpnu

cenu neuhradila. Preto súd dospel k nesprávnym záverom o tom, že žalovaná v 1. rade nebola dobromyseľnou. Vytkla súdu prvej inštancie spôsob, akým bola na pojednávaní dňa 31.1.2022 vypočutá žalovaná v 1. rade samotným súdom. Toto považuje za porušenie zásady kontradiktórnosti konania a práva na spravodlivý proces, v ktorom platí rovnosť zbraní. Žalobkyňa nemala cestou právneho zástupcu na žalované žiadne otázky, napriek tomu výsluch trval viac než hodinu a žalované odpovedali len na dotazy súdu.

15. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovanej v 1. rade bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 C.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov, v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené.

16. Žalovaná v 1. rade napadla rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku I. z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a/ až h/ C.s.p. a odvolací súd po preskúmaní odvolania dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené.

17. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 C.s.p., z týchto dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver. Súd prvej inštancie sa nedopustil nesprávneho procesného postupu, pri jeho postupe boli naplnené všetky procesné podmienky, konanie netrpí žiadnou vadou a ani nepreskúmateľnosťou rozhodnutia, keďže odôvodnenie rozhodnutia spĺňa všetky náležitosti vyplývajúce z ust. § 220 ods. 2 C.s.p.

18. Správne, podrobné a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

19. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie dáva odpovede na všetky argumenty uvádzané žalovanou v 1.rade v odvolaní. Žalovaná v 1. rade pritom argumentuje skutočnosťami, ktoré uviedla už v konaní pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vypořiadal pri rozhodovaní vo veci, preto odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

20. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvej inštancie, že kúpna zmluva zo dňa 22.3.2015 v spojení s jej dodatkom č. 1 zo dňa 28.11.2017, ktorou predmetnú nehnuteľnosť previedol žalovaný v 3. rade na žalovanú v 2. rade je absolútne neplatným právnym úkonom, nakoľko ním došlo k takému výkonu záložného práva, ktorý bol v čase jeho realizácie uskutočnený v rozpore so zákonom, a to konkrétne s ust. § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka, teda išlo o absolútne neplatný právny úkon, ktorý nevyvoláva právne následky. Nakoľko sa teda žalovaná v 2. rade nestala vlastníčkou sporného bytu na základe absolútne neplatného právneho úkonu, ktorým bola kúpna zmluva, táto nemohla previesť vlastníctvo k predmetnému bytu darovacou zmluvou uzavretou dňa 19.2.2018 na žalovanú v 1.rade, ktorá sa v dôsledku toho nestala vlastníčkou sporného bytu na základe darovania. Na tomto závere nemôže nič meniť ani žalovanou v 1. rade tvrdená dobromyseľnosť o nadobudnutí vlastníckeho práva na základe darovacej zmluvy, ktorá skutočnosť nemá vplyv na nadobudnutie vlastníckeho práva žalovanou v 1. rade.

21. Odvolací súd zastáva rovnaký názor ako súd prvej inštancie, že absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva bez ďalšieho priamo zo zákona (ex lege), v dôsledku čoho sa hľadá na absolútne neplatný právny úkon tak, ako keby nebol nikdy urobený. Absolútne neplatný právny úkon nevyvoláva právne následky ani v prípade, že na jeho základe bolo už rozhodnuté o vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

22. Odvolací súd je toho názoru, že na základe absolútne neplatného právneho úkonu nemôže dôjsť k platnému prevodu vlastníckeho práva; pričom nemožno tu ani uvažovať o ochrane vlastníckeho práva, hoc aj dobromyseľného nadobúdateľa. Z tohto pohľadu nemožno uprednostňovať požiadavku právnej istoty a ochrany práv nadobudnutých v dobrej viere pred zásadou, podľa ktorej nikto nemôže na iného previesť viac práv, ako sám má.

23. Správne v tej súvislosti súd prvej inštancie odkázal na závery rozhodnutia veľkého senátu obchodnoprávneho kolégia najvyššieho súdu zo dňa 27.4.2021 sp. zn. 1VOBdo/2/2020, uverejneného v zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 5/2021 pod č. 56, ktorý dospel k jednoznačnému záveru: „1. Na základe absolútne neplatného právneho úkonu nie je možné nadobudnúť vlastnícke právo, a to ani v prípade, že na jeho podklade bol uskutočnený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti. 2. S poukazom na právnu zásadu, podľa ktorej nikto nemôže previesť na iného viac práv, ako sám má (nemo plus iuris at alium transfere potes quam ipse habet), nemôže platne previesť vlastnícke právo k nehnuteľnosti na inú osobu ten, kto je na základe absolútne neplatného právneho úkonu vedený v katastri nehnuteľnosti ako vlastník nehnuteľnosti. 3. Dobrá viera nadobúdateľa, že hnuťnú alebo nehnuteľnú vec nadobúda od vlastníka má vplyv na nadobudnutie vlastníckeho práva, len pokiaľ zákon v taxatívne vymedzených prípadoch nadobudnutie vlastníckeho práva s poukazom na dobrú vieru ich nadobúdateľa výslovne upravuje. V iných prípadoch právna úprava de lege lata nadobudnutie vlastníckeho práva od nevlastníka s poukazom na dobrú vieru nadobúdateľa neumožňuje. IV. Ustanoveniu § 70 ods. 1 zák.č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľnosti a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), ktoré upravuje hodnovernosť údajov katastra, nezodpovedá výklad, podľa ktorého už len sama evidencia vlastníctva nehnuteľností v katastri nehnuteľností zakladá dobrú vieru evidovaného vlastníka v to, že je vlastník“.

24. Ako vyplýva z vyššie uvedeného neplatný právny úkon (v našom prípade kúpna zmluva) nemá právne následky, aké má platný právny úkon; na jeho základe preto nedošlo k prevodu nehnuteľnosti. I keď v prípade neplatného právneho úkonu o prevode nehnuteľnosti „prevedených“ ďalej na iných nadobúdateľov (v našom prípade darovacou zmluvou) svedčí v prospech týchto ďalších nadobúdateľov „modus“, chýba im „titulus“. Dobrá viera týchto ďalších nadobúdateľov je významná len potiaľ, že im možno priznať všetky práva a povinnosti oprávneného držiteľa (§ 129 a nasl. Občianskeho zákonníka). Dobrej viere ale súčasný právny poriadok žiadne iné právne následky nepriznáva. Ochrana, ktorú poskytuje nadobúdateľovi, nie je takej intenzity, aby zabránila vlastníkovi nehnuteľnosti účinne uplatňovať svoje absolútne právo. Inými slovami povedané „pokiaľ“ zápis v katastri nehnuteľnosti nezodpovedá skutočnosti, má skutočnosť prevahu nad zápisom v katastri.

25. Zhrnúc vyššie uvedené aj z hľadiska predvídateľnosti rozhodovania súdnej moci je potrebné odmietnuť možnosť nadobudnúť vlastnícke právo od nevlastníka len na základe princípu ochrany dobrej viery aj v iných prípadoch ako tých, ktoré Občiansky zákonník výslovne neupravuje (viď Občiansky zákonník II., Števček, Dulak, Bajánková, Fečík, Sedlačko, Tomašovič a kolektív, nakladateľstvi CHBeck, 2015, str. 2087).

26. Obrana žalovanej v 1. rade, ktorá poukazovala v priebehu konania na súde prvej inštancie, ale aj v odvolaní na tú skutočnosť, že pri nadobudnutí vlastníctva k predmetnej nehnuteľnosti na základe darovacej zmluvy od svojej matky bola dobromyseľná v tom, že jej právna predchodkyňa sa stala vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti na základe kúpnej zmluvy, nemá oporu v právnej úprave. Práve so zreteľom na princíp právnej istoty a predvídateľnosti rozhodovania súdov treba vychádzať z aktuálnej rozhodovacej praxe, pričom k zmene nadhľadu na tak významnú zásadu súkromného práva nemôže dôjsť bez primeraného legislatívneho vyjadrenia, teda len na základe (opačného) výkladu doterajších ustanovení právneho poriadku, ktorý by podal súd v niektorej inej individuálnej veci.

27. Vychádzajúc z uvedených záverov odvolací súd potvrdil rozsudok vo vyhovujúcom výroku I. a v súvisiacom výroku III. o trovách konania v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny.

28. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnej žalovanej v 1. rade v celom rozsahu.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie n i e j e prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).